

La Facultat de Farmàcia presenta l'exposició sobre València i la revolució química, després del seu bon acolliment en el Palau de Cerveró

La mostra ha superat les 1.200 visites en el Palau de Cerveró, seu de l'Institut López Piñero

La Facultat de Farmàcia de la Universitat de València acull, des de hui i fins al pròxim 10 de desembre, una selecció de panells de l'exposició *Afinitats electives: València i la revolució química*, que podrà ser visitada en el Vestíbul de la Facultat de Farmàcia (Burjassot) de la Universitat de València.

La mostra, que va ser inaugurada el passat 26 de maig per Esteban Morcillo, rector de la Universitat de València, José Pío Beltrán, delegat del CSIC a la Comunitat Valenciana i José Ramón Bertomeu, comissari de l'exposició, ha estat oberta al públic fins al 29 d'octubre en el Palau de Cerveró, seu de l'Institut d'Història de la Medicina i de la Ciència López Piñero, on ha superat les 1.217 visites.

L'exposició, emmarcada en les celebracions de l'Any Internacional de la Química, està dividida en dues seccions i repassa el desenvolupament de la química moderna a través de l'escenari que ofereix la València de finals del segle XVIII.

La primera part presenta els canvis en la química europea de finals del segle XVIII juntament amb els esdeveniments que van conduir a la constitució d'una càtedra de química a València dirigida a la formació de metges i artesans. Els exemples històrics seleccionats permeten reflexionar críticament sobre qüestions rellevants de la naixent química que segueixen tenint un fort interès actual i, molt probablement, també ho tindran en el futur: les relacions entre ciència, tecnologia i societat, la imatge pública de la química, la circulació del saber científic i tecnològic, les aplicacions de la química en la indústria i en la medicina, el paper dels instruments científics en les investigacions experimentals i les relacions entre la ciència i el poder polític i econòmic.

La segona secció està centrada en el més famós estudiant de la càtedra de química de la Universitat de València: Mateu Orfila i Rotger (1787-1853). A través de les seues cartes i records, es reconstrueixen els seus anys de formació, les seues investigacions toxicològiques i la seua activitat com a perit en diversos casos d'enverinament en els quals va participar. Gràcies als excel·lents fons que conserva la Universitat de València, així com els obtinguts d'altres institucions acadèmiques, s'ha construït un recorregut que integra abundants elements visuals, instruments, llibres i documentals, tot açò dins d'una línia argumental d'acord amb les més recents investigacions històriques.